

Titel: Femte Afsnit.

Citation: "Femte Afsnit.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e44584.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Femte Afsnit.

Om Fremgangsmåden ved Intervention og ved Tilstævning af Trediemand under den imellem Parterne begyndte Netssag.

Medens de almindelige Betingelser for, at Intervention og Tilstævning kunne finde Sted, fremstilles andetsteds (se § 43 ff), gives i nærværende Afsnit de nærmere Regler for, under hvilke Former og på hvilket Trin i Sagen de nævnte Skridt kunne foretages.

I §§ 362—367, jfr. § 372, omhandles Fremgangsmåden ved Intervention i egentlig Forstand eller det, som i Systemerne plejer at kaldes Hovedintervention. Det ligger i den i Lovforslaget optagne Procesmådes Natur, at Adgangen til at intervenere ikke kan stå åben på ethvert Trin af Sagen (§ 372). Som Følge af den i Umiddelbarhedsprincippet begrundede Nødvendighed for at koncentrere den hele Bevisførelse i et bestemt enkelt Retsmøde måtte Intervention i hvert Fald være udelukket, når Bevisforberedelsen er sluttet. Hvis den tilstededes efter det Tidspunkt, vilde derved bevirkes en Forstyrrelse i samtlige Forudsætninger for Bevisførelsen, og det til denne berammede Møde vilde efter al Sandsynlighed blive unyttigt. Man har imidlertid ikke troet at kunne blive stående ved denne Begrænsning. Det må vistnok erkjendes, at når den mundtlige Forhandling om Sagens Realitet er begyndt, bør det ikke stå i Trediemands Magt ved at træde op og erklære Intervention at tvinge Parterne til at afbryde den påbegyndte Forhandling og således at gå et Skridt tilbage i den Procedure, de allerede

have tilbagelagt. Thi Trediemands Ret til at indtræde i Sagen bør ikke udstrækkes til at skade Parterne ved at nøde dem til at føretage Skridt i Proceduren om igjen, uagtet de ere fuldkommen lovlig iværksatte. Intervenienten skal derfor ifølge § 372 melde sig, inden de oprindelige Parter have begyndt Forhandlingen om Sagens Realitet.

Interventionen forberedes på den i § 363 omhandlede Måde. Som det vil sees, går Lovforslaget ud fra, at en lettere og simplere skriftlig Forberedelse end den ellers foreskrevne kan være tilstrækkelig ved Intervention, fordi Parterne må forudsættes i alle væsentlige Punkter at kjende Sagen og forsåvidt være forberedte nok til at kunne afgjøre, hvorledes de ville stille sig overfor Interventionen. Intervenienten har en kort Tid forinden det af de til Hovedsagens Behandling bestemte Møder, hvori han vil optræde, at tilstille hver især af de oprindelige Parter et Skrift, indeholdende Grundene til hans Søgsmål samt den Påstand, han vil nedlægge, og ledsaget af Gjenparter af de Dokumenter, som han agter at benytte. Bliver der i Retsmødet, hvor Intervenienten i Forbindelse med Skriftets Oplæsning giver de fornødne yderligere Forklaringer om sit Søgsmål, af nogen af de oprindelige Parter rejst Påstand om dettes Afvisning, fordi de almindelige Betingelser for Intervention benægtes at være tilstede, afgjøres dette Spørgsmål ved en særskilt Kjendelse, som, forsåvidt den går ud på Afvisning, af Intervenienten kan gjøres til Gjenftand for Besværing, hvorhos Intervenienten kan begjære Sagens videre Behandling udsat i den Anledning (§ 364). Admitteres derimod Interventionen, må Anke herover fremsættes under Påanken af Hovedsagen, når denne er bragt tilende.

Ifølge Forholdets Natur må de oprindelige Parter være berettigede til i Anledning af Interventionssøgsmålet at fremkomme såvel med nye Dokumenter som med Tillæg til og Forandringer i de oprindelige Påstande (§ 365). Disse Forandringer eller Tillæg blive da at fremsætte til Retsbogen. Ligeledes må Intervenienten, efterat der er givet

ham Lejlighed til at gjøre sig bekjendt med de mellem de oprindelige Parter udverlede Skrifter og Dokumenter, have Adgang til på samme Måde at forandre eller udvide sine Søgsmålsgrunde og Påstande. De i den Anledning fornødne Udsættelser kunne gives af Retten.

Bestemmelserne i §§ 366 gåe kun ud på at gjøre de i §§ 102 og 103 indeholdte Grundsætninger anvendelige på Interventionstilfælde, Noget, som i og for sig er så naturligt, at det ikke behøver særligt at begrundes.

Reglen i § 367 behøver ingen videre Forklaring,

I §§ 368 — 370, jfr. § 372, omhandles Fremgangsmåden ved den såkaldte Biintervention, hvorved en Trediemand blot indtræder i Sagen for at understøtte en Part, i hvis Påstands Gjennemførelse han har retlig Interesse. Efter Udkastets Tanke er Biintervenientens Procedure at betragte som et Tillæg til den Parts Procedure, han vil understøtte (§ 369 i Slutn.) Som Følge heraf må Biintervenienten modtage Sagen i den

Stilling, hvori den ved hans Indtrædelse befinder sig, og være bunden ved den indtil da førte Procedure. Fremdeles er han kun berettiget til at gjøre Angrebs- og Forsvarsmidler gjældende i Sagen, forsåvidt de ikke komme i Modstrid med den Parts Procedure, han vil biftå (§ 368). Hvad endelig angår Tidspunktet for Biinterventionen, kan der ikke opstilles anden Grænse, end at det, som Parten selv er afskåret fra at bringe frem, heller ikke kan gjøres gjæloende af Biintervenienten. Iøvrigt har han Adgang til at intervenere på ethvert Trin af Sagen, endog under Påanken (§ 372 i Slutn.). Biintervenienten indtræder i Sagen derved, at han til Retten afgiver en skriftlig motiveret Begjæring om at måtte få Adgang til at ytre sig i Sagen, hvilken Begjæring meddeles Parterne (§ 370), Påstår nogen af dem Biintervenienten afvist, bliver dette Spørgsmål at afgjøre på samme Måde, som hvor et Interventionssøgsmål påstås afvist. Om Manden, hvorpå Biintervenienten skal have

Adgang til at ytre sig i Sagen, træffer Retten Bestemmelse (§ 369).

I § 371 omhandles Fremgangsmåden ved Tilstævning af Trediemand under den mellem Parterne begyndte Retssag. Finder Netten, at sådan Tilstævning i Henhold til § 45 bør tillades, må Sagen udsættes, for at Sagsøgeren med sædvanligt Varsel kan meddele Tilstævnte sit Klageskrift og iøvrigt den sædvanlige Skriftvexling foregå mellem disse Parter. Når Skriftvexlingen er sluttet for alle Parters Vedkommende, vil derefter den mundtlige Procedure kunne foregå på almindelig Måde, ganske som om Netten på Embedsvegne havde tilvejebragt en Forening af Sagerne ifølge § 102 2det Punktum. Dog er det naturligt, at de om Intervention i §§ 362, 366 og 367 givne Regler udtrykkelig erklæres anvendelige også på Tilstævning, Ligeledes gjælder med Hensyn til Spørgsmålet om, på hvilket Trin af Sagen Tilstævning kan finde Sted, den samme Regel som for Interventionssøgsmål, se § 372.